

Světový systém pohledem Immanuela Wallersteina

RNDr. Mgr. Jaroslav Horáček, Ph.D.
HISO, 2019

Obsah

1	Úvod	2
2	Základní pojmy	2
3	Struktura světového systému	4
4	Dynamika systému	5
5	Počátek a vývoj světového systému	6
6	Krize světového systému	8
7	Univerzalismus a anti-univerzalismus	9
8	Kritika	10

1 Úvod

V této práci se zabývám teorií světového systému Immanuela Wallersteina. Výhodou této teorie je, že je poměrně jednoduše sdělitelná a plynou z ní mnohé důležité důsledky pro naše teoretické i praktické rozmyšlení o světovém systému. Samotné historické vysvětlení je záležitostí složitější.

Teorie je popsána v řadě článků a poté shrnuta v sérii monografií s titulem *The modern world-system*.¹ Wallerstein vydal též upravený a zjednodušený popis jeho teorie s titulem *World-systems analysis: An introduction*., kde nezachází do takových detailů historického pozadí, ale spíše se soustředí na podstatu jeho teorie světového systému.²

V českém prostředí se Wallersteinovou teorií světového systému zabýval ve své disertační práci Holubec³, z níž byla zkrácená a upravená verze vydána knižně⁴.

V této práci nám půjde zejména o pochopení jakou má světový systém strukturu, jakým způsobem funguje jeho dynamika, a co je podstatou této dynamiky. Lehce se též dotkneme počátku vzniku a vývoje tohoto systému a jeho současné krize. V poslední sekci se zaměříme na kritické námitky vznesené proti Wallersteinově teorii.

2 Základní pojmy

Pro pochopení celkové teorie je třeba uvést základní pojmy, se kterými Wallerstein pracuje a na kterých svou teorii staví.

¹Tituly postupně nesou označení *I: Capitalist agriculture and the origins of the European world-economy in the sixteenth century* z roku 1974, *II: Mercantilism and the Consolidation of the European World-Economy, 1600-1750* z roku 1980, *III: The Second Great Expansion of the Capitalist World-Economy, 1730-1840's* z roku 1989 a *IV: Centrist Liberalism Triumphant, 1789-1914* z roku 2011.

²Immanuel Wallerstein. *World-systems analysis: An introduction*. Duke University Press, 2004. Dále označeno je jako „Wallerstein, 2004“.

³Stanislav Holubec. *Teorie světového systému Immanuela Wallersteina*. PhD thesis, Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, 2007.

⁴Stanislav Holubec. *Immanuel Wallerstein a moderní světový systém*. In Jiří Šubrt, editor, *Historická sociologie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007.

Prvním pojmem je *světová ekonomika*. Světovou ekonomikou se rozumí větší geografická zóna, kde probíhá dělba práce, výměna zboží a tok kapitálu. Hlavním znakem světové ekonomiky je, že přesahuje jednotku státu, ale zahrnuje v sobě více politických jednotek.⁵

Dalším pojmem je *kapitalismus*. Kapitalismus nechápe Wallerstein jen jako existenci entit na trhu, které mají za cíl zisk, ani jako existenci pracujících za mzdu. To, co charakterizuje kapitalistický systém je podle Wallersteina podpora tohoto systému pro nekonečnou akumulaci kapitálu a penalizace opačného jednání. Moderní světový systém je tedy podle této definice kapitalistickým.⁶

Světová ekonomika a kapitalismus se vhodně vzájemně doplňují. Světová ekonomika je poměrně nehomogenním celkem, to, co ji drží pohromadě je právě dělba práce a s ní spojená efektivnost, kterou nabízí kapitalismus. Na druhou stranu, jestliže bychom měli příliš silnou politickou jednotku, její zájmy by překonaly ekonomické aktéry a zabránily by nekonečné akumulaci kapitálu. Světová ekonomika poskytuje kapitalismu dostatečně rozsáhlý a volný rámec, mimo který by kapitalismus nemohl existovat.⁷

Historicky existovala řada světových systémů. Wallerstein je rozlišuje do dvou typů. Prvním typem jsou světová impéria, ty se vyznačují jedním politickým systémem pokrývajícím většinu území impéria. Druhým typem jsou světové ekonomiky s neexistencí jednotného politického systému. Předmoderní světové ekonomiky vykazovaly nestabilitu a typicky je čekal rozpad nebo transformace v impérium. Moderní světový systém, který máme dnes je vlastně světovou ekonomikou, která po více než 500 let přežila právě díky spojení s kapitalismem. O něco později Wallerstein uvažuje i existenci třetího socialistického světového systému, který ale momentálně neexistuje.⁸

⁵Wallerstein, 2004, str. 23.

⁶Tamtéž, str. 24.

⁷Tamtéž, str. 24.

⁸Immanuel Wallerstein. The modern world-system I: Capitalist agriculture and the origins of the European world-economy in the sixteenth century, volume 1. Univ of California Press, 2011., str. 348. Dále označeno jen jako „Wallerstein, 2011“.

3 Struktura světového systému

Kapitalistický ekonomický systém sestává z řady institucí. Wallerstein považuje následující za základní: trhy, firmy, státy, domácnosti, třídy a statusové skupiny.⁹

Základní entitou jsou trhy ať už lokální nebo virtuální. Myšlenka volného trhu je však podle Wallersteina pouze firmami proklamovanou prázdňou ideologií. Pokud by trh byl skutečně úplně volný¹⁰, existovalo by velké množství kupujících, které by velké množství prodávajících donutilo značně snížit náklady až na minimum, což jde proti myšlence nekonečného hromadění kapitálu. V praxi se prodávajícím vyplatí vytvářet monopoly. Vytvořit čistý monopol je ale velmi obtížné¹¹. Nicméně lze vytvářet kvazi-monopoly, což je situace, kdy je trh ovládán několika velkými prodejci s jen nízkou mírou soutěže. Kvazi-monopol vyžaduje dostatečně silný státní aparát, který ho dokáže vynutit. Příkladem takového kvazi-monopolu může být například patentový systém. Výrobky s nejnovějšími technologiemi jsou výsadou několika málo producentů, stejně tak zisky z nich. Dalším příkladem může být státní omezení importu a exportu, státní dotace nebo daňové úlevy.¹² Je dobré si v tomto kontextu uvědomit roli státu. Jednak silný stát může vynutit na slabším zrušení určitých opatření, např. omezení importu. Jednak státy jsou často kolosálními entitami na trzích.

Existence kvazi-monopolů je však pomíjivá, jelikož se ze své podstaty vyčerpá. Nicméně za dobu svojí existence¹³ dokáže nahromadit značné množství kapitálu. Tento kapitál je pak přesměrován k jiným produktům nebo odvětvím.

Hlavními aktéry soupeřícími na poli trhů jsou firmy. Již jsme si mohli povšimnout, že jejich ziskovost je, zjednodušeně řečeno, úměrná míře monopolizace. V prostředí s volnějším trhem s velkou měrou prodávajících se zisk rozměňuje a zároveň je tlačěn k nízkým hodnotám. Dochází tedy k toku přidané hodnoty z oblastí s producentů s volným trhem do oblastí s kvazi-

⁹Wallerstein, 2004, str. 24.

¹⁰Tedy všeobecně státem neregulovaný trh s volně dostupnými informacemi.

¹¹Vytváření přímých monopolů je často státy postaveno mimo zákon.

¹²Wallerstein, 2004, str. 26.

¹³Wallerstein ji zhruba odhaduje na 30 let.

monopolním uspořádáním. Wallerstein tyto oblasti nazývá popořadě *periferie* a *jádro*.¹⁴

Viděli jsme, že kvazi-monopoly potřebují ochranu silných států, nacházejí se schované uvnitř těchto států.¹⁵ Najednou se nám vztah jádrové a periferní produkce promítá geograficky. Jádrové procesy se mají tendenci shlukovat kolem silných států, periferní kolem těch slabších. Pro zjednodušení lze tedy hovořit o státech jádra a periferie. Wallerstein rozlišuje ještě třetí kategorii států, které mají zhruba vyvážený mix mezi jádrovými a periferními produkty.¹⁶ Takové státy nazývá *semiperiferiemi*.

4 Dynamika systému

Dynamika celého systému vychází z dynamiky kvazi-monopolů. Nové progresivní odvětví je podnětem pro akumulaci kapitálu. Po chvíli existence kvazi-monopolu se trh nasytí a poptávka se zmenšuje, což způsobí snížení zisku a v rámci soutěžení je potřeba hledat cesty jak ušetřit výrobní náklady. Jednou z možností je snížit platy zaměstnanců, což by se negativně odrazilo na jejich solvenci. Další možností je přemístění výroby do oblastí s menšími výrobními náklady – do oblasti semiperiferie a poté periferie. Zachování nebo zvyšování nákladů a platů v oblasti jádra je tedy vyrovnáno snižováním nákladů a platů v oblasti semiperiferie a periferie. Kvazi-monopol tedy vykazuje chování podobné Kondratievovým cyklům. Ve fázi A dochází k expanzi výroby, ve fázi B ke stagnaci a přesunu.¹⁷ Jak už bylo řečeno, jádro souvisí se silou státu, který dokáže prosadit/podpořit nerovný přeliv kapitálu. Oproti tomu slabé státy periferie často nedisponují prostředky, kterými by tyto tendence kontrovaly.

Konkrétním příkladem může být textilní výroba. Na přelomu 18./19. století byl textilní průmysl záležitostí čistě země jádra. Po roce 2000 se výroba přesouvá podstatným množstvím mimo země jádra, zejména výroba levných látek a oblečení.¹⁸

¹⁴Wallerstein, 2004, str. 28.

¹⁵Ať už myšleno právně nebo fyzicky.

¹⁶Wallerstein, 2004, str. 29. Nemá tedy smysl uvažovat semiperiferní produkty.

¹⁷Tamtéž, 2004, str. 30–31.

¹⁸Tamtéž, str. 29.

Takový přesun však neprobíhá okamžitě, jelikož není úplně bez nákladů. Jsou zde náklady na přestěhování, náklady na dopravu, horší infrastruktura v cílových zemích nebo přítomnost korupce apod. Stává se též, že po určité době se přemístění mimo jádro přestane vyplácet a produkce se opět stěhuje do zemí jádra.¹⁹

Je zajímavé si všimnout, že když se tedy hovoří o dělbě práce, myslí se tím nikoli dělba povolání, ale spíše dělba geografická. V jádře zůstávají procesy, které vyžadují vyšší úroveň technické dovednosti, ostatní procesy se přesouvají do semiperiferie a periferie.²⁰

Přesun kapitálu tedy vytváří stále větší propast mezi oblastmi jádra a periferie. Důležitou úlohu v dynamice systému hrají technologie, které umožňují rozšiřovat hranice světové ekonomiky. Navzdory rozšiřování propasti mezi jádrem a periferií, dokážou některé oblasti využít příležitost a posunout se v systému strukturálně na vyšší příčku, z periferie do semiperiferie a dokonce i ze semiperiferie do jádra. Struktura systému tedy není neměnná. Stejně tak se mohou státy ve struktuře posunout směrem dolů. Stát jádra se může přemístit postupem času do oblasti semiperiferie až periferie.²¹

5 Počátek a vývoj světového systému

Wallerstein rozlišuje čtyři fáze vývoje moderního světového systému. Tyto fáze korespondují s obsahem jeho knih *The modern world systems I–IV*. V různých zdrojích se tyto fáze liší²². Velmi zhruba je lze časově vymezit mezi roky 1450–1640, 1640–1750, 1750–1914, 1914 a dále.

Koncem 15. a počátkem 16. století se zrodilo cosi nového – evropský ekonomický systém. Nejednalo se o impérium, ale o ekonomické provázání několika různých entit. Ekonomické systémy zde byly již dříve, ale vždy se

¹⁹Wallerstein, str. 80.

²⁰Wallerstein, 2011, str. 349–350.

²¹Wallerstein, 2011, str. 350–351.

²²Pro srovnání např. Immanuel Wallerstein. The rise and future demise of the world capitalist system: Concepts for comparative analysis. *Comparative studies in society and history*, 16(4):387–415, 1974. Stanislav Holubec. Immanuel Wallerstein a moderní světový systém. In Jiří Šubrt, editor, *Historická sociologie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007.

podle Wallersteina transformovaly v impérium. Nicméně kapitalismus a moderní věda zabránili evropskému systému přerod v impérium.²³ Wallerstein poukazuje na krizi feudálního systému jako na nutný výchozí bod moderního světového systému – války, nemoci, neefektivnost agrárního hospodaření a ekonomiky.²⁴ První fáze je tedy ve znamení odpoutávání se od feudalismu. Na počátku světového systému byly dominantními mocnostmi Španělsko a Portugalsko. Díky nedostatečnému státnímu aparátu, který by dokázal lépe podpořit vnitrostátní aktéry, kteří by mohli profitovat z evropského trhu²⁵, převzalo dominanci postupně Nizozemí. Jádrem se tedy postupně přesouvá od Středozemního moře směrem do severozápadní Evropy.

V druhé fázi nedochází k příliš velké expanzi světového systému, ale spíše dochází k jeho vnitřním změnám. Ustupuje moc Nizozemí a Francie a naopak do semiperiferie vstupuje Švédsko, Prusko a kolonie v Americe. Pro postupné začleňování zbytku světa do systému se začíná ukazovat, že Anglie má nejvýhodnější geografickou polohu a dochází k přesouvání jádra jejím směrem.²⁶

Zatímco se předchozích fázích jednalo o změna relativně pomalé změny, třetí fáze plyne ve znamení překotného růstu světového systému. Velký vliv na ní má probíhající průmyslová revoluce. Dochází k začleňování zbytku světa do systému. Čína a Indie jsou přeměněny v periferie světového systému, ale zároveň podle Wallersteina dochází k jejich ničení na úkor růstu Evropy. Dá se tedy říct, že mocenský vzestup Evropy vděčí nejen technickému pokroku, ale i zničení jiných potenciálních zárodků světových systémů, zejména Čínského a Indického. Nejsilnější pozici v systému zaujímá Anglie až do 80. let 19. století, kdy je v objemu výroby předstihena Spojenými státy. Zemí, která se rychle dokázala aklimatizovat na poměry nového systému je Japonsko. Díky přejmutí západních technologií, dokázalo úspěšně zahájit industrializaci a modernizaci.²⁷

²³Wallerstein, 2011, str. 15–16.

²⁴Wallerstein, 2011, str. 21.

²⁵A také díky jiným věcem, například, válečné výdaje, luxusní náklady dvora apod.

²⁶Stanislav Holubec. Immanuel Wallerstein a moderní světový systém. In Jiří Šubrt, editor, *Historická sociologie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007, str. 424.

²⁷Tamtéž, str. 425–426.

Koncovým milníkem třetí fáze je pro Wallersteina první světová válka. Rozdělení světového systému mezi mocnostmi jádra, nedává ekonomickým aktérům možnosti, kam ještě lze expandovat, což vede k silicímú napětí a poté konfliktu zemí jádra. Zároveň je toto období charakteristické růstem moci Spojených států, které již v roce 1880 dosáhli nejvyššího HDP na světě. Po druhé světové válce dochází k růstu ekonomiky a rozvoje technologií. Bipolární rozdělení světa na kapitalistický a socialistický blok neodpovídalo ekonomickému rozdělení, ve kterém hrály hlavní roli USA a západní Evropa jako dva póly. Ekonomický systém byl též svědkem vzestupu zemí asijských tygrů (Hong Kong, Jižní Korea, Tchajwan, Singapur). Dnes je jádro tvořeno zeměmi západní Evropy, Severní Ameriky, Austrálie a Japonska. K semiperiferii by bylo možné přiřadit středovýchodní Evropu, Rusko a některé země Latinské Ameriky a východní Asie. V periferii leží země zbytku světa.²⁸ Nabízí se tedy otázka, které některé skutečnosti nasvědčují, zda se v blízké budoucnosti nepřesune jádro směrem do Asie. Čtvrtá fáze, ve které se dnes nacházíme, je též charakteristická tím, že se moderní světový systém poslední desetiletí nachází v krizi.

6 Krize světového systému

Život historických světových systémů prochází cyklem. V určitých fázích dochází k nahromadění vnitřních rozporů a vzniká krize. Vážné krize nelze vyřešit zevnitř systému, ale je potřeba se povznést nad systém a teprve tak spatřit řešení krize. Dochází k nestabilitám a potenciálním sociálním konfliktům, kde základem jsou odlišné řešení krize. Nakonec se však jedno řešení ustálí a po fázi přechodu se pak ocitáme v novém systému.²⁹

Podle Wallersteina se aktuální světový systém nachází v krizi. Je obtížné odtrásovat kořeny této krize, jelikož se dá zajít až daleko do historie. Za silný mezník však považuje rok 1968, který výrazně zahýbal světovými strukturami – ochabnutí nadvlády liberalismu.³⁰

Co je podstatou této krize? Výroba obnáší tři hlavní složky nákladů –

²⁸Tamtéž, str. 428–429.

²⁹Wallerstein, 2004, str. 76–77.

³⁰Pro detailnější rozbor viz Wallerstein, 2004, na stranách 84–85.

odměna zaměstnanců, vstupní materiál a daně. Odměna zaměstnanců se dá snižovat, jenže tím klesá poptávka. Řešením je tedy přemístění výroby mimo jádro. Vztah zaměstnavatel–zaměstnanec není neměnný a postupem času dochází ke zvyšování politické síly zaměstnanců, díky vzdělání a lepší organizaci. Firmy tedy postupem času přestanou mít možnost, kam utíkat za snižováním odměn zaměstnanců a vrací se do jádra.³¹

Druhým problémem je zvyšování nákladů na vstupní suroviny a materiál, zejména díky zvyšování skrytých nákladů, a to nakládání s odpadem, obnovitelnost zdrojů a náklady na infrastrukturu.

Třetím zatížením je pro firmy rostoucí zdanění státu, které jde ruku v ruce se službami, které stát poskytuje občanům. Všechny tyto tři složky nákladů se s postupem času zvětšují, zejména posledních padesát let, přičemž se snižuje schopnost kontrolních mechanismů pro vyvážení těchto nákladů.

Dnes proti sobě střetávají dvě síly s různým přístupem ke krizi, které by se daly abstraktně nazvat duch Porto Alegre a duch Davosu.³² Otázkou pro blízkou budoucnost je tedy jakým způsobem se kolektivně dobereme k přemostění krize či vytvoření nového pro svět vhodnějšího systému.

7 Univerzalismus a anti-univerzalismus

Komplexní vztahy výše zmíněných entit světového systému, tedy firem, států, domácností, tříd a statusových skupin jsou ovlivňovány dvěma navzájem protichůdnými ideologickými silami – univerzalizmem a anti-univerzalizmem. Druhou sílu Wallerstein konkretizuje na sexismus a rasismus.³³

Univerzalismus je obecně snaha moderního systému vytvářet pravidla platná pro všechny jedince. Příkladem takového univerzalismu může být například rovnost všech před zákonem.

Oproti univerzalismu stojí tlaky souborně nazvatelné jako anti-univerzalismus. Jedná se o aktivní institucionalizované diskriminování všech lidí v určitých statusových skupinách. Dochází k vytváření pomyslného žebříčku

³¹Wallerstein, 2004, str. 80.

³²Možná by bylo lze použít lepší označení „neoliberalismus“ a „antisystemismus“, nebo „světová pravice“ a „světová levice“.

³³Wallerstein, 2004, str. 38.

kde muži jsou nad ženami, dospělí nad dětmi, obyvatelé měst nad obyvateli venkova.³⁴

Podle Wallersteina je simultánní existence a praktikování těchto protikladů centrální součástí moderního světového systému.³⁵

8 Kritika

Wallersteinovo dílo je bezesporu rozsáhlým a cenným příspěvkem k problematice světového systému. Čím větší proslulost díla bývá, tím větší podněcuje dílo diskuze či kritiku.

K jedním z kritiků Wallersteinovy teorie patří například Theda Skocpol³⁶. Níže se zaměříme na některé její hlavní námitky.

Jednou z věcí, které Skocpol vytýká, je vysvětlení různé síly států s přílišným důrazem na ekonomické podmínky a naopak zanedbání jiných důležitých proměnných, například historické dispozice, tlaky zespoda, geopolitické podmínky.³⁷

Vadí jí též nedostatečně vysvětlená fáze přechodu od feudalismu ke kapitalismu. Námitky má proti teleologické argumentaci a a posteriori pohledu na transformaci očima dnešního přeživšího systému. Vytýká mu též nakládání s historickými údaji, kdy údaje, které do teorie úplně nezapadají jsou vynechány, vysvětleny jako náhodné nebo ad hoc způsobem.³⁸

Jiným kritickým zhodnocením Wallersteinovy teorie je studie Williama Robinsona.³⁹ Podle ní se Wallerstein se na několika místech dopouští uvažování kruhem. Příkladem může být úvaha o tom, že různé struktury tříd a politiky vedly k různým rolím dělby práce, která měla vliv na formování různé struktury tříd a politik.⁴⁰

³⁴Tamtéž, str. 39.

³⁵Tamtéž, str. 41.

³⁶Theda Skocpol. Wallerstein's world capitalist system: A theoretical and historical critique. *American Journal of Sociology*, 82(5):1075–1090, 1977.

³⁷Skocpol, 1977, str. 1080.

³⁸Tamtéž, str. 1088.

³⁹William Robinson. Globalization and the sociology of Immanuel Wallerstein: A critical appraisal. *International Sociology*, 26(6):723–745, 2011.

⁴⁰Tamtéž, str. 737.

Další výtkou může být určité přehlížení globalizace a s ní přicházející oslabování vztahu mezi produkcí a geografii. Možnou novou osou uspořádání je spíše osa společenská místo osy geografické. Jinými slovy stává se čím dál problematičtější konkrétně vymežit pojmy jádra a periferie. I v zemích jádra nalezneme totiž místa s velkou mírou chudoby.

Tyto výtky a další časté výtky jsou sepsány v kapitole věnované Immanuelovi Wallersteinovi od Stanislava Holubce v sebrané monografii *Historická sociologie*⁴¹. Podobně jako jsme již postřehli u Skocpol, je Wallersteinovi vytýkána historická přesnost. Otázkou, kterou je třeba zhodnotit, je, zda se jedná o historické detaily, které implikují neplatnost celkového modelu. Minimálně ale existují historické důkazy, které činí některé Wallersteinovy dílčí argumenty neplatné.

Jedním z problémů může být též určitá prázdnota pojmu semiperiferie. Můžeme se ptát, zda pojem semiperiferie nepůsobí jako pytel, do kterého se umístí státy, které se nehodí ani do jádra ani do periferie. Dále je mu vytýkáno přílišné ztotožnění světového systému a kapitalismu.

Řada kritiků si je však vědoma toho, že výtka neznamenaá úplné odepsání teorie/díla, neboť síla každé teorie se měří tím, co všechno nám vysvětluje a jaké otázky si díky ní klademe, a vždy budou existovat v teorii určité trhliny, či případy, které nedokáže vysvětlit. Každé významné dílo je, a má být, zdrojem akademické diskuze.

Reference

- [1] Stanislav Holubec. Immanuel Wallerstein a moderní světový systém. In Jiří Šubrt, editor, *Historická sociologie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007.
- [2] Stanislav Holubec. *Teorie světového systému Immanuela Wallersteina*. PhD thesis, Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, 2007.

⁴¹Stanislav Holubec. Immanuel Wallerstein a moderní světový systém. In Jiří Šubrt, editor, *Historická sociologie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007, str. 432–436

- [3] William Robinson. Globalization and the sociology of Immanuel Wallerstein: A critical appraisal. *International Sociology*, 26(6):723–745, 2011.
- [4] Theda Skocpol. Wallerstein’s world capitalist system: A theoretical and historical critique. *American Journal of Sociology*, 82(5):1075–1090, 1977.
- [5] Immanuel Wallerstein. The rise and future demise of the world capitalist system: Concepts for comparative analysis. *Comparative studies in society and history*, 16(4):387–415, 1974.
- [6] Immanuel Wallerstein. *World-systems analysis: An introduction*. Duke University Press, 2004.
- [7] Immanuel Wallerstein. *The modern world-system I: Capitalist agriculture and the origins of the European world-economy in the sixteenth century*, volume 1. Univ of California Press, 2011.